

20 Δεκεμβρίου 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, ΠΡ., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ,
ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσεύοντες-Καθ' ων η αίτηση,

v.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΕΤΡΙΔΗ,

Εφεσίβλητου-Αιτητή.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1085).

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Η περίπτωση πλήρωσης θέσης
5 διά προαγωγής προς το τέλος του έτους — Πάγια η υιοθέτηση από
την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας της αναζήτησης πληροφόρη-
σης, συνήθως προφορικά από τον εκάστοτε προϊστάμενο που εμ-
φανίζεται ενώπιόν της, για την μέχρι το χρονικό σημείο σημείο
10 απόδοση των υποψηφίων — Η διαδικασία αυτή είναι ορθή —
Στην περίπτωση σύνταξης από τον προϊστάμενο γραπτού σχετι-
κού καταλόγου για τους υποψηφίους, αυτός δεν έχει την έννοια
10 ούτε μπορεί να πάρει τη μορφή τυπικής εμπιστευτικής έκθεσης —
Οι εκθέσεις, σύμφωνα με την Εγκύκλιο 491, υποβάλλονται από
της/του μέχρι 31/3 κάθε έτους — Η απλή πληροφόρηση της Ε.Δ.Υ.,
15 διά του καταλόγου, ως προς την απόδοση των υποψηφίων μέχρι
τη διενέργεια των προαγωγών, πάντως, είναι διαδικασία καθόλα
νόμιμη και έχει την έννοια της προφορικής σύστασης του Διευθυ-
νή του οικείου Τμήματος.

20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Οι δύο
20 βασικές αρχές περί ευλόγως επιτρεπτού της αποφάσεως και περί
μη υποκατάστασης της κρίσεως του αρμοδίου οργάνου — Νομική
έννοια του όρου "έκδηλη υπεροχή" από τη νομολογία.

25 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Η διακρίβωσή
25 της διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 46 του Περί Δημόσιας
Υπηρεσίας Νόμου του 1967 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5
του Νόμου 10/83 — Η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κρι-
τήριο, λαμβάνεται όμως δέοντως υπόψη, συνεκτιμάται και συσταθ-
μίζεται με τα υπόλοιπα κριτήρια.

30 Η παρούσα έφεση εκκάλεσε απόφαση του πρώτου βαθμού που
30 ακύρωσε απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας περί προ-

αγωγής, του ενδιαφερομένου μέρους αντί του εφευβλήτου, στη μόνη θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης.

Κεντρικό ζήτημα που απασχόλησε την Ολομέλεια του Δικαστηρίου ήταν η εγκυρότητα της διαδικασίας με την οποία η Ε.Δ.Υ. διαπίστωσε την απόδοση των προς προαγωγή υποψηφίων κατά το μέρος εκείνο του έτους που είχε διαρρεύσει μέχρι την λήψη της επίδικης απόφασης, λαμβάνοντας δηλαδή έγγραφο κατάλογο με αξιολογήσεις των υποψηφίων για το διάστημα εκείνο από το Διευθυντή Ιατρικών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας. Η Ολομέλεια εξέτασε επίσης τον κρίσιμο για την πρωτοβάθμια εκδίκαση της υπόθεσης ακυρωτικό λόγο της έκδηλης υπεροχής του εφευβλήτου έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

5

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, κάνοντας δεκτή την έφεση, αποφάσισε ότι:

15

1. Επειδή η πλήρωση της θέσης ήταν προς το τέλος του 1984, η Ε.Δ.Υ. ζήτησε να την πληροφορήσουν για την απόδοση των υποψηφίων μέχρι την ημερομηνία εκείνη, διαδικασία η οποία ακολουθείται πάγια από την Ε.Δ.Υ. και την οποία το Ανωτατο Δικαστήριο έχει κρίνει ως ορθή. Στις πλείστες περιπτώσεις ο εκάστοτε Προϊστάμενος εμφανίζεται ενώπιον της Ε.Δ.Υ. και την πληροφορεί προφορικά για την απόδοση των υποψηφίων.

20

Στην προκειμένη περίπτωση ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών ετοίμασε κατάλογο των υποψηφίων για τη θέση, στον οποίο φαίνεται η γενική αξιολόγηση καθενός από τους υποψηφίους από τον οικείο αξιολογούντα λειτουργό, οι παρατηρήσεις του προσυπογράφοντα λειτουργού και οι παρατηρήσεις του Διευθυντή. Οι παρατηρήσεις από τον αξιολογούντα λειτουργό δεν είναι μονογραφημένες.

25

Τον πιο πάνω κατάλογο συνόδευε επιστολή του Διευθυντή ημερομηνίας 2.11.84 στην οποία ανέφερε ότι η αξιολόγηση έγινε από τους αρμόδιους αξιολογούντες λειτουργούς. Αυτός ο κατάλογος δεν έχει την έννοια, ούτε μπορεί να πάρει τη μορφή εμπιστευτικών εκθέσεων οι οποίες ετοιμάζονται σύμφωνα με το σχετικό έντυπο.

30

Ο αξιολογών λειτουργός δεν ήταν άγνωστος και αυτό εμφανίζεται από την επιστολή του Διευθυντή προς την Ε.Δ.Υ. με ημερομηνία 2.11.84, στην οποία αναφέρει ότι η αξιολόγηση των υποψηφίων για την περίοδο 1.1.84 μέχρι 31.10.84, έγινε από τους αρμόδιους αξιολογούντες λειτουργούς και δεν υπήρχε τίποτε το παράτυπο που να κάνει την Ε.Δ.Υ. να ερευνήσει το θέμα.

35

40

Ο Διευθυντής φαίνεται να έχει ερευνήσει το θέμα, παίρνοντας τις απόψεις των αξιολογούντων λειτουργών και του προσυπογράφοντα λειτουργού και δε χρειαζόταν περαιτέρω έρευνα εκ μέρους του σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων για την πιο πάνω περίοδο.

45

5 Δε συμφωνούμε με την εισήγηση αυτή. Δεν μπορούσε σε εκείνο το χρονικό διάστημα να υποβληθεί εμπιστευτική έκθεση, διότι σύμφωνα με την Εγκύκλιο 491 οι εκθέσεις υποβάλλονται από την 1.1 μέχρι 31/3 κάθε χρόνο και αφορούν τον προηγούμενο χρόνο. Ο υπό κρίση κατάλογος είχε την έννοια να πληροφορήσει απλώς την Ε.Δ.Υ. ως προς την απόδοση των υποψηφίων μέχρι τη λήψη της επίδικης απόφασης. Η διαδικασία είναι καθόλα νόμιμη και έχει την έννοια της προφορικής σύστασης του Διευθυντή του οικείου Τμήματος στη Ε.Δ.Υ., σχετικά με προαγωγές διαφόρων υποψηφίων.

15 2. Με βάση τη βαθμολογία του ενδιαφερομένου μέρους και του αιτητή-εφεσίβλητου, τα προσόντα του και την αρχαιότητα του ενδιαφερομένου μέρους, η σύσταση του Διευθυντή δεν ήταν αντίθετη με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλλων των υποψηφίων ούτε μπορεί να ειπωθεί ότι επιτελέστηκε "θαύμα" ως προς την βαθμολογία του ενδιαφερομένου μέρους λόγω της διακύμανσης μεταξύ του "εξαιρετος" και του "λίαν καλός", καθότι η βαθμολογία "εξαιρετος" είναι η αμέσως ανώτερη βαθμολογία από το "λίαν καλός".

20 3. Από την άποψη της έκδηλης υπεροχής η έφεση εξετάζεται με βάση τις δύο βασικές αρχές που συνόψισε η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε σειρά αποφάσεων:

25 (α) Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή.

(β) Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση, σναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για προαγωγή ή διορισμό, με την κρίση του αρμοδίου οργάνου.

30 Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψηφίου που διορίστηκε ή προάχθηκε (*Μιλτιάδους και άλλοι ν. Δημοκρατίας, Α.Ε. 789, 791 και 796, ημερομηνίας 30.5.89*).

35 Η νομική έννοια του όρου "έκδηλη υπεροχή" έχει αναλυθεί νομολογιακά:

40 Η υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερομένου, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη (*self-evident*), (*Rolis Lewis ν. Δημοκρατίας, Α.Ε. 522, ημερ. 30.5.89*).

45 4. Η διακριβωση της αρχαιότητας των δημοσίων υπαλλήλων, διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 46 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του

Νόμου 10/83. Με βάση τις πρόνοιες του πιο πάνω Νόμου είναι φανερό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος προηγείται σε αρχαιότητα του αιτητή κατά τέσσερα χρόνια στην προηγούμενη θέση, που συνεπάγεται μεγαλύτερη πείρα. Όπως επαληθευμένα έχει νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο, λαμβάνεται όμως δεόντως υπόψη, συνεκτιμάται και συσταθμίζεται με τα άλλα κριτήρια.

5

Στην υπό κρίση απόφαση, έχοντας υπόψη τα καθιερωμένα νόμιμα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), καθώς και την υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος, είναι φανερό ότι ο εφεσίβλητος-αιτητής δεν είχε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

10

Έφεση επιτυγχάνει χωρίς διαταγή για έξοδα.

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 789, 791 και 796, ημερομηνίας 30.5.89)

Hjisanva v. The Republic (1982) 3 C.L.R. 76

20

Hjioannou v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 1041

Lewis v. Δημοκρατίας (Α.Ε. 522, ημερομηνίας 30.5.89).

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης του Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Σαββίδη, Δ.) που δόθηκε στις 5 Μαρτίου, 1990 (Αριθμός Προσφυγής 371/85) με την οποία ακυρώθηκε η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη μόνιμη θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης.

25

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους εφεσείοντες.

30

Α. Παντελίδης, για τον εφεσίβλητο.

Α.Σ. Αγγελίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ ΠΡ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Α. Κούρρης.

5 ΚΟΥΡΡΗΣ Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, ο οποίος κατά την άσκηση της πρωτοβάθμιας αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας, ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), ημερομηνίας 22/11/84, με την οποία προάχθηκε στη μόνιμη θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης, το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του
10 εφεσίβλητου-αιτητή.

Ο εφεσίβλητος επικαλέστηκε σειρά λόγων για την ακύρωση της απόφασης, μεταξύ των οποίων και ανεπάρκεια της έρευνας σε σχέση με αξιολόγηση του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών για την περίοδο 1/1/84-31/10/84.

15 Ο πρωτόδικος Δικαστής διαπίστωσε ότι η έρευνα ως προς την αξιολόγηση των υποψηφίων για τη θέση για την περίοδο 1/1/84- 31/10/84, ήταν ελλειπής και η πιθανότητα πλάνης δεν μπορούσε να αποκλεισθεί.

Το σχετικό μέρος της απόφασης αναφέρει τα εξής:

20 " Ήταν καθήκον της Ε.Δ.Υ., μια και η πρόθεσή της ήταν να δώσει βαρύτητα στην αξιολόγηση αυτή ώστε να τη θεωρήσει σαν ουσιώδες στοιχείο, να διερευνήσει αν αυτή έγινε ορθά και σύμφωνα με τους κανονισμούς που
25 αφορούν τον αξιολογούντα λειτουργό, ποιος ήταν αυτός ο αξιολογών λειτουργός που ούτε αναφέρεται, ούτε υπογράφει την αξιολόγηση αυτή, αν πράγματι υπήρξε τέτοιος αξιολογών λειτουργός ή κατά πόσο η αξιολόγηση έγινε πρόχειρα και χωρίς τη δέουσα έρευνα, ως επίσης και κατά πόσο η διαφορά της αξιολόγησης του ενδιαφερόμενου προσώπου ως 'εξαιρετος' και του αιτητή ως ' λίαν καλός' ήταν περιθωριακή ώστε
30 αξιολόγηση σε ένα μόνο θέμα για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο περισσότερο από τον αιτητή ως ' εξαιρετος' θα έκλινε την πλάστιγγα προς τη γενική αξιολόγηση 'εξαιρετος' για το ενδιαφερόμενο μέρος και ' λίαν καλός'

35

για τον αιτητή."

Με την έφεση της Δημοκρατίας επιδιώκεται η ανατροπή της πρωτόδικης απόφασης για τους εξής λόγους:

"1. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας είχε καθήκον, εφ' όσον πρόθεσή της ήταν να δώσει βαρύτητα στην αξιολόγηση των Υγειονομικών Επιθεωρητών Α' για την περίοδο από 1.1.84 έως 31.10.84, που περιέχεται στον κατάλογο αξιολόγησης που έστειλε στην Επιτροπή ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, να διερευνήσει αν αυτή έγινε ορθά και σύμφωνα με τους κανονισμούς που αφορούν τους Αξιολογούντες Λειτουργούς, ποιος ήταν ο Αξιολογών Λειτουργός, κατά πόσον έγινε πρόχειρα και χωρίς τη δέουσα έρευνα και κατά πόσον η διαφορά στην αξιολόγηση του Αιτητή και του Ενδιαφερόμενου Μέρους ήταν περιθωριακή, είναι εσφαλμένο, δεδομένου ότι ο κατάλογος αυτός, στον οποίο υπάρχουν και οι παρατηρήσεις του Προσυπογράφοντος Λειτουργού και του Διευθυντή του Τμήματος, εξωτερικά φέρει τα γνωρίσματα έγκυρης πράξης και περαιτέρω ενώπιον της Επιτροπής δεν τέθηκε θέμα αντικανονικής ετοιμασίας του. 5 10 15 20

2. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι η αξιολόγηση των Υγειονομικών Επιθεωρητών Α' για την περίοδο από 1.1.84 έως 31.10.84 έγινε από άγνωστο Αξιολογούντα Λειτουργό είναι εσφαλμένο και αντίθετο με την ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρία, ειδικά σ' ό,τι αφορά τους ενεργήσαντες ως Αξιολογούντες Λειτουργούς για τον Αιτητή και το Ενδιαφερόμενο Μέρος. 25

3. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι και σε περίπτωση που η αξιολόγηση των Υγειονομικών Επιθεωρητών Α' για την περίοδο από 1.1.84 έως 31.10.84 κρινόταν ως ορθή δεν μπορούσε να αντισταθμίσει την αξιολόγηση του Αιτητή και του Ενδιαφερόμενου Μέρους είναι εσφαλμένο, ενόψει της εξαιρετης απόδοσης του Ενδιαφερόμενου Μέρους τα τελευταία έτη και της υπέρ 30 35

αυτού σύστασης του Διευθυντή του Τμήματος.

5 4. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος, ενώ σε όλα τα προηγούμενα χρόνια της υπηρεσίας του σε κανένα θέμα δεν έτυχε αξιολόγησης ως 'Εξαιρέτος', ξαφνικά επιτελέστηκε το θαύμα ώστε το 1983 και 1984 να αξιολογηθεί ως 'Εξαιρέτος' δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία στους φακέλους του Ενδιαφερόμενου Μέρους ούτε και δικαιολογείται δεδομένου ότι η αντικειμενικότητα των Αξιολογούντων Λειτουργών για το Ενδιαφερόμενο Μέρος για τα έτη 1983 και 1984 ουδέποτε αμφισβητήθηκε ούτε και υπήρξε ισχυρισμός ή μαρτυρία ότι επηρεάστηκαν από το Διευθυντή του Τμήματος.

15 5. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι η σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος είναι αντίθετη με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων των υποψηφίων είναι εσφαλμένο."

20 Ο δικηγόρος των εφεσείδων υποστήριξε ότι έγινε η δέουσα έρευνα από μέρους του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών, σχετικά με τη γραπτή αξιολόγηση που διαβίβασε στην Ε.Δ.Υ., με επιστολή του ημερομηνίας 2/11/84.

25 Επειδή η πλήρωση της θέσης ήταν προς το τέλος του 1984, η Ε.Δ.Υ. ζήτησε να την πληροφορήσουν για την απόδοση των υποψηφίων μέχρι την ημερομηνία εκείνη, διαδικασία η οποία ακολουθείται πάγια από την Ε.Δ.Υ. και την οποία το Ανώτατο Δικαστήριο έχει κρίνει ως ορθή. Στις πλείστες περιπτώσεις ο εκάστοτε Προϊστάμενος εμφανίζεται ενώπιον της Ε.Δ.Υ. και την πληροφορεί προφορικά 30 για την απόδοση των υποψηφίων.

35 Στην προκειμένη περίπτωση ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών ετοίμασε κατάλογο των υποψηφίων για τη θέση, στον οποίο φαίνεται η γενική αξιολόγηση καθενός από τους υποψηφίους από τον οικείο αξιολογούντα λειτουργό, οι παρατηρήσεις του προσυπογράφοντα λειτουργού και οι παρατηρήσεις του Διευθυντή. Οι παρατηρήσεις

από τον αξιολογούντα λειτουργό δεν είναι μονογραφημένες.

Τον πιο πάνω κατάλογο συνόδευε επιστολή του Διευθυντή ημερομηνίας 2/11/84 στην οποία ανέφερε ότι η αξιολόγηση έγινε από τους αρμόδιους αξιολογούντες λειτουργούς. Αυτός ο κατάλογος δεν έχει την έννοια, ούτε μπορεί να πάρει τη μορφή εμπιστευτικών εκθέσεων οι οποίες ετοιμάζονται σύμφωνα με το σχετικό έντυπο.

5

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων υπέβαλε ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έσφαλε όταν έκρινε ότι έπρεπε να γίνει έρευνα εκ μέρους της Ε.Δ.Υ. για την εγκυρότητα του καταλόγου αυτού, για το λόγο ότι ο προσυπογράφων λειτουργός συμφωνούσε με την αξιολόγηση του αξιολογούντα λειτουργού και δεν υπήρχε τίποτε το παράτυπο στον κατάλογο που να κάνει την Ε.Δ.Υ. να ερευνήσει την εγκυρότητα του καταλόγου.

10

15

Συμφωνούμε με τη θέση του δικηγόρου των εφεσειόντων ότι ο αξιολογών λειτουργός δεν ήταν άγνωστος και αυτό εμφανίζεται από την επιστολή του Διευθυντή προς την Ε.Δ.Υ. με ημερομηνία 2/11/84, στην οποία αναφέρει ότι η αξιολόγηση των υποψηφίων για την περίοδο 1/1/84 μέχρι 31/10/84, έγινε από τους αρμόδιους αξιολογούντες λειτουργούς και δεν υπήρχε τίποτε το παράτυπο που να κάνει την Ε.Δ.Υ. να ερευνήσει το θέμα.

20

Κρίνουμε ότι ο Διευθυντής φαίνεται να έχει ερευνήσει το θέμα, παίρνοντας τις απόψεις των αξιολογούντων λειτουργών και του προσυπογράφοντα λειτουργού και δε χρειαζόταν περαιτέρω έρευνα εκ μέρους του σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων για την πιο πάνω περίοδο.

25

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσίβλητου-αιτητή, υποστήριξε ότι ο κατάλογος του Διευθυντή για την περίοδο 1/1/84-31/10/84, έχει την έννοια της εμπιστευτικής έκθεσης και έπρεπε να έχει τη μορφή εμπιστευτικής έκθεσης όπως προνοεί ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος 33/67 και η Εγκύκλιος 491.

30

35

5 Δε συμφωνούμε με την εισήγηση αυτή, για τον απλούστατο λόγο ότι δεν μπορούσε σε εκείνο το χρονικό διάστημα να υποβληθεί εμπιστευτική έκθεση, διότι σύμφωνα με την Εγκύκλιο 491 οι εκθέσεις υποβάλλονται από την 1/1 μέχρι 31/3 κάθε χρόνο, και αφορούν τον προηγούμενο χρόνο. Ο υπό κρίση κατάλογος είχε την έννοια να πληροφορήσει απλώς την Ε.Δ.Υ. ως προς την απόδοση των υποψηφίων μέχρι τη λήψη της επίδικης απόφασης. Η διαδικασία είναι καθόλα νόμιμη και έχει την έννοια της

10 προφορικής σύστασης του Διευθυντή του οικείου Τμήματος στην Ε.Δ.Υ., σχετικά με προαγωγές διαφόρων υποψηφίων.

Θα εξετάσουμε τώρα το λόγο εφέσεως ότι το εύρημα του Δικαστηρίου ότι η σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος είναι αντίθετη με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων των υποψηφίων, είναι εσφαλμένο.

15

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της εφεσείουσας Δημοκρατίας, υποστήριξε ότι η σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος δεν είναι αντίθετη με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων των υποψηφίων, έχοντας υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων.

20

Είναι φανερό ότι τα τρία τελευταία χρόνια στα οποία έδωσε βαρύτητα η Ε.Δ.Υ., ο αιτητής ήταν "εξαιρέτος", το ενδιαφερόμενο μέρος είχε δύο "λίαν καλός" και "εξαιρέτος" στον τελευταίο χρόνο. Η απόδοσή τους μέχρι 31/10/84 ήταν, "εξαιρέτος" το ενδιαφερόμενο μέρος και "λίαν καλός" ο αιτητής. Αναλυτικότερα, η βαθμολογία του αιτητή από το 1977 έχει ως εξής: 1977 "εξαιρέτος", 1978 "εξαιρέτος", 1979 "λίαν καλός", 1980-1983 "εξαιρέτος" και μέχρι την 31/10/84 "λίαν καλός". Η βαθμολογία του ενδιαφερόμενου μέρους, αναλυτικότερα έχει ως εξής: 1977 "εξαιρέτος", 1978 "εξαιρέτος". Το 1979 βαθμολογήθηκε "καλός", όμως δεν ήταν ο ίδιος αξιολογών λειτουργός.

25

30

35 Από το 1980 μέχρι και το 1982, η βαθμολογία του είναι "λίαν καλός", το 1983 "εξαιρέτος" και μέχρι τις 31/10/84 "εξαιρέτος".

Το ενδιαφερόμενο μέρος έχει πολύ μεγαλύτερη πείρα από τον αιτητή, καθότι στην αμέσως προηγούμενη θέση είχε αρχαιότητα τεσσάρων χρόνων.

Στα προσόντα ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ισάξιοι. Ο αιτητής έχει Δίπλωμα Νομικής, το οποίο δεν λογίζεται ούτε ως πλεονέκτημα, ούτε ως πρόσθετο προσόν από το Σχέδιο Υπηρεσίας. Σύμφωνα με τη Νομολογία, η Ε.Δ.Υ. πρέπει να του αποδώσει πολύ λίγη βαρύτητα. Το ενδιαφερόμενο μέρος, έτυχε υποτροφίας από την Παγκύπρια Οργάνωση Υγείας και πήγε στο εξωτερικό όπου απέκτησε το "Diploma for Public Health Inspectors", το οποίο είναι απόλυτα σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης του Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης. 5 10

Με βάση τη βαθμολογία του ενδιαφερόμενου μέρους και του αιτητή από τους φακέλους εμπιστευτικών εκθέσεων, τα προσόντα τους και την αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους, κρίνουμε ότι η σύσταση του Διευθυντή δεν είναι αντίθετη με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων των υποψηφίων. 15

Υποβλήθηκε εκ μέρους των δικηγόρων των εφεσεϊόντων και του ενδιαφερόμενου μέρους ότι η αναφορά του πρωτόδικου Δικαστή σχετικά με την αξιολόγηση του ενδιαφερόμενου μέρους για το 1983 και για την περίοδο 1/1/84 - 30/10/84 ότι έγινε "θαύμα" και τούτο το "θαύμα" τον βοήθησε να προαχθεί, δεν είναι ορθή. Το σχετικό απόσπασμα αναφέρει τα εξής: 20 25

"Από το περιεχόμενο των σχετικών εμπιστευτικών φακέλων και τις παρατηρήσεις που υπάρχουν σχετικά με τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο η εικόνα των υποψηφίων ως το τέλος του 1982 παρουσιάζει καθαρά τον αιτητή ως ένα εξαιρετο υπάλληλο με έκδηλη υπεροχή σε σύγκριση με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο που για την ίδια περίοδο ποτέ δεν υπερέβηκε το 'λίαν καλός' σε κανένα θέμα μέχρι την εμπιστευτική έκθεση για το 1983, όταν ξαφνικά επιτελέστηκε το θαύμα ώστε 30 35

το ενδιαφερόμενο πρόσωπο να μετατραπεί σε 'εξαιρέτος' για το 1983." Συμφωνούμε με την πιο πάνω εισήγηση, καθότι το ενδιαφερόμενο μέρος το 1977 και 1978 είχε βαθμολογηθεί 'εξαιρέτος' και το 1980, 1981 και 5 1982 με 'λίαν καλός'. Επομένως, δεν μπορεί να επιτελέστηκε 'θαύμα' όταν το 1983 βαθμολογήθηκε ως 'εξαιρέτος' και την περίοδο 1/1/84 - 1/10/84 αξιολογήθηκε από το Διευθυντή ως 'εξαιρέτος', καθότι η βαθμολογία 'εξαιρέτος' είναι η αμέσως ανώτερη βαθμολογία από 10 το 'λίαν καλός'".

Θα εξετάσουμε τώρα τον ισχυρισμό του δικηγόρου του εφεσίβλητου-αι.λητή, κατά πόσο είναι έκδηλα υπέρτερος του ενδιαφερόμενου μέρους.

Η έφεση αυτή θα πρέπει να εξεταστεί με βάση τις δύο 15 βασικές αρχές που συνόψισε η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε σειρά αποφάσεών της. Στις Αναθεωρητικές Εφέσεις 789, 791 και 796, *Μιλτιάδους και Άλλων ν. Δημοκρατίας*, ημερομηνίας 30/5/89, αναφέρεται:

"Η υπόθεση αυτή θα κριθεί με βάση τις αρχές που 20 έχουν καθιερωθεί από το Δικαστήριο τούτο:-

1. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή.

25 2. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου για προαγωγή ή διορισμό, με την κρίση του αρμοδίου οργάνου.

30 (Βλ. μεταξύ άλλων, *Alexandros Christou & Others and The Republic (Public Service Commission)*, 4 R.S.C.C., σελ. 6. *Charalambos Georghiades and Another v. Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 CLR 257, στη σελ. 268. *Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 CLR 74, σελ. 82.

Piperi and Others v. Republic (ανωτέρω). Republic v. Zachariades (1986) 3 CLR 852).

Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψήφιου που διορίστηκε ή προάχθηκε - (*Niki Michael (No. 1) v. Republic (Public Service Commission) (1975) 3 CLR 136. Evgeniou v. Republic (1979) 3 CLR 239. HjiIoannou v. Republic (1983) 3 CLR 1041).*"

5

Η νομική έννοια του όρου "έκδηλη υπεροχή", αναλύθηκε στις αποφάσεις *HjiSanva v. The Republic (1982) 3 CLR 76* και *HjiIoannou v. The Republic (1983) 3 CLR 1041*. Στην απόφαση της Αναθεωρητικής Έφεσης 522 *Rolis Lewis v. Δημοκρατίας*, ημερομηνίας 30/5/89, αναφέρεται:

10

"Η υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερομένου, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη (self-evident)."

15

Από πλευράς βαθμολογίας στις εμπιστευτικές εκθέσεις, ο αιτητής είχε ελαφρά υπεροχή από το ενδιαφερόμενο μέρος, αλλά όπως αναφέραμε πιο πάνω, τα τρία τελευταία χρόνια στα οποία έδωσε βαρύτητα η Ε.Δ.Υ., δικαιολογημένα, σύμφωνα με τη Νομολογία, ο αιτητής ήταν "εξαιρετος", το ενδιαφερόμενο μέρος είχε δύο "λίαν καλός" και "εξαιρετος" στον τελευταίο. Η απόδοση μέχρι 31/10/84 και των δύο πάλι, "εξαιρετος" το ενδιαφερόμενο μέρος και "λίαν καλός" ο αιτητής.

20

25

Σχετικά με τα προσόντα, είναι η εισήγηση του δικηγόρου της εφεσείουσας Δημοκρατίας ότι ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ισάξιοι, κάτι το οποίο δεν αντέκρουσε ο δικηγόρος του εφεσίβλητου-αιτητή και κρίνουμε ότι πράγματι ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος στα προσόντα είναι περίπου ισάξιοι.

30

Η διακρίβωση της αρχαιότητας των δημοσίων υπαλλή-

35

λων, διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 46 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του Νόμου 10/83. Με βάση τις πρόνοιες του πιο πάνω Νόμου και από συγκριτική μελέτη του Πίνακα, είναι φανερό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος προηγείται σε αρχαιότητα του αιτητή κατά τέσσερα χρόνια στην προηγούμενη θέση, που συνεπάγεται μεγαλύτερη πείρα. Όπως επανηλειμμένα έχει νομολογηθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο, λαμβάνεται όμως δεόντως υπόψη, συνεκτιμάται και συσταθμίζεται με τα άλλα κριτήρια.

Στην υπό κρίση απόφαση, έχοντας υπόψη τα καθιερωμένα νόμιμα κριτήρια στο σύνολο τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), καθώς και την υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος, είναι φανερό ότι ο εφεσίβλητος-αιτητής δεν είχε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

Για τους πιο πάνω λόγους, η υπό κρίση απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή και η έφεση επιτυγχάνει, η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται και η επίδικη απόφαση της Ε.Δ.Υ. επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Έφεση επιτυγχάνει χωρίς διαταγή για έξοδα.